

[Støtter.]

kedsdebatter har folketinget i markeds-sagen i skrift og i tale sat en olympisk rekord, som bliver særdeles vanskelig at slå.

Desværre er interessen for denne afsluttende debat, selve opløbet, tilsyneladende ikke særlig stor. Vi angriber regeringen og statsministeren for, at de med fremsættelsen af deres økonomiske lovforslag netop i dag yderligere har fjernet denne interesse og dermed har fjernet interessen for, at indholdet i denne debat med fuld vægt kan indvirke på meningsdannelsen her i landet. Det er desværre ikke første gang, at statsministeren handler imod EF-tilhængernes interesser. Jeg tænker på, da statsministeren i sin tid fastsatte afstemningstidspunktet. Jeg bliver nødt til at sige til statsministeren, at markedssagen er en alvorlig sag, og det er letsindigt af statsministeren at handle på den måde med denne sag. Den bør tages alvorligt. Der hviler et tungt ansvar på statsministeren, og kun fremtiden kan vise, om statsministeren også er i stand til at bære dette ansvar.

Vælgerne kunne heller ikke i juni måned med føje hævde, at de ikke havde haft mulighed for at blive informeret om konsekvenserne af dansk medlemskab. Alle forhold og alle områder var og er blevet belyst, og alle rimelige og undertiden også mindre rimelige tilbud om oplysning er stillet til rådighed for befolkningen. Presse, radio, tv, oplysningsforbund, foreninger, komiteer og politiske partier har deltaget i informationsarbejdet, en omfattende og krævende indsats, som ganske nøje svarer til sagens historiske og afgørende betydning.

Flertallet i udvalget og flertallet i folketinget og efter alt at dømme også flertallet i befolkningen er overbevist om, at den rigtige markedsløsning for Danmark er tilslutning til De europæiske Fællesskaber. Vælgerne kan den 2. oktober tage det sidste og afgørende skridt i en atmosfære af tillid og optimisme.

Den konservative folketingsgruppe er sikker på, at landets fremtid ligger i et samarbejdende udvidet EF. Vilkårene er af en sådan art, at de automatisk giver vort samfund et skub fremad. Vort bytteforhold over for de øvrige medlemslande vil blive afgørende forbedret, og vi vil ansføres til på

alle felter af samfundslivet at yde en bedre indsats end hidtil.

Den nuværende regering har på mange økonomiske områder disponeret, som om vi allerede var med i EF, og har aldeles ubekymret bevilget støtte til næsten alt og alle, og det er i virkeligheden stik mod al sund fornuft, at samtidig med, at den konservative gruppe støtter regeringen i vor fællesmarkedspolitik, som jo er et helt fundamentalt spørgsmål, tillader regeringen sig at føre en økonomisk politik på alle områder i fuldstændig modstrid med det, som vi går ind for. Det er ikke mærkeligt, at befolkningen på denne baggrund er forvirret og utilfreds. Det er en ganske naturlig og selvfølgelig ting.

Men hvad tænker SF egentlig på? Partiet støtter og presser det ene udgiftkrævende forslag igennem efter det andet, og samtidig anbefaler det en markedspolitik, som aldeles givet medfører nødvendigheden af begrænsninger på alle områder. Det er og bliver en vildledning af vælgerne. Et politisk parti, som ønsker at blive betragtet som et ansvarsbevidst parti, kan ikke på samme tid på et væsentligt område foreslå en politik, som direkte strider mod den politik, som det arbejder på at få gennemført på et andet lige så væsentligt felt. Jeg har bemærket, at et enkelt medlem af SF's gruppe, hr. Poul Dam, i forskellige situationer har advaret mod det letsind, som flertallet udviser i den økonomiske politik, uden at det er lykkedes hr. Poul Dam at overbevise sig selv eller sine egne partifæller.

Det er paradoksalt, at socialistisk folkeparti foreslår en markedspolitik, som helt sikkert først og fremmest vil ramme de økonomisk svage og mest udsatte familier, idet denne politik vil medføre nedgang i den sociale fremgangslinje og en formindsket økonomisk aktivitet med faldende beskæftigelse som resultat.

Tilhængerne af dansk tilslutning har nu gennem mange måneder givet udførlige oplysninger om konsekvenserne af dansk medlemskab. Vi har deltaget i møder og svaret på spørgsmål vedrørende snart sagt alle forhold i samfundet. Nu er det minsandten modstandernes tur til at forklare sig. De har hovedsagelig hidtil kritiseret og mistænkeliggjort tilhængerne og deres motiver